

Խ Մ Բ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

ՀՈՒՅՍԻ ԵՎ ԿՅԱՆՔԻ ՏՈՆԸ

(ԱՄՍՆՈՐԻ ԵՎ Ս. ԾՆՈՒՆԴԻ ԱՌԹԻՎ)

որ տարվա և Բերդենեմի սուրբ մսուրի խորհրդի առաջ, նորից համախմբվում է ֆրեստոնեական աշխարհը՝ խորհրդածելու կյան-

ի, խաղաղության, արդարության մասին, զոքեկու և գորանալու, հույս և ներշնչում, ույս և հավատ փաղելու համար:

«ԺԱՄ Է ՊԱՇՏԵԼ ԶՏԵՐ» (Սաղմ. ձժԸ 12):
ՇՆՈՐՀԱՎՈՐ ՆՈՐ ՏԱՐԻ:

Նոր տարի է, նոր օր, որի առաջ կանգնել ենք նոր խոհերով, նոր երազներով և աշխատանքի նոր եռանդով:

«ՓՈՂ ՀԱՐԷՔ Ի ԳՆՈՒԽՍ ԱՄՍՈՑ, ՅԱՒՈՒՐ ՇԱՆԱՒՈՐԻ ՏԱՐԵԿԱՆԱՑ ՄԵՐՈՑ»:

Հրածեշտ ենք տալիս անցնող տարվան, որ գնաց հավերժի գիրկը, շատ բան տանելով մեր կյանքից, մեր մտածումներից և ամպարում ենք նորը, մաղթելով, որ «Ժանց և ժամանակաց» Արարիչը «զմիս ամս» գալոց է, խաղաղութամբ և պարագայց մոտ պահեսցէլ:

Հին ժամանակներում նոր տարվա առթիվ ամ նոր ամսամտին, մեկյանի ֆուրմը կամ անարի ֆահանան փող էր փշում և ծանուսով պաշտամունքի օրերը, որպեսզի մարտի «ցնծութեամբ և գոհութեամբ» պատաստվեին իրենց կրոնական պարտականությունների կատարմանը:

Ամանորը ուրեմն մարդկանց պարտականությունները հիշեցնելու օր էր, հոգևոր ու արդյական վերանորոգման օր:

Նոր տարի՝ նշանակում է նորոգված նոր անձ, նորից և նորից նորաստեղծում: Ամա-

նորը իր հետ բերում է կյանքի և մարդկության նորոգության, տևական վերափոխության գաղափարը, դեպի լավագույն և լուսավոր ապագա:

Նոր կյանքի շրջանը, խաղաղության դարաշրջանը անա այսպես են պատկերել հին աշխարհի իմաստուններն ու մարգարեները, իսկ ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ՝ ՈՐՊԵՍ ՆՈՐՈԳՎԱԾ ԿՅԱՆՔԻ ԽՈՐՀՐԴԱՆԻՇԸ: Մարդկությունը, ներքին ու բնական աճումով, հոգեպես, բարոյապես, պետք է անի, վերանորոգվի: Մարդկային կյանքի արժեքը ապրված տարիների մեջ չէ, «ոչ բուռն ամացն չափեսցի», այլ հոգևոր, իմացական հասունության և կատարելության մեջ:

Բարոյական, հոգեկան աճում և վերանորոգում, անա նոր տարվա՝ Ամանորի թելադրությունը:

Երբ նոր տարվա առաջին առավոտը աղոթքի նման բացվում է աշխարհի և մարդկության վրա, բոլորի ցանկությունը, հույսը այն է, որ խաղաղություն լինի երկրի վրա և համերաշխություն ազգերի միջև:

ՆՈՐ ՏԱՐՎԱ ԱՐԵՎԱՍՏԱԳԸ ՀՈՒՅՍԻ ԵՎ ՎԵՐԱՆՈՐՈԳՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ԱՌԱՎՈՏՆ Է:

Խաղաղությունը, խաղաղ գոյակցությունը մարդկանց երազն է եղել դարերով: Աշխարհը դարեր շարունակ տառապել է և հուսացել խաղաղության, որոնել նշմարիտ նախապահը, «որ տանի ի կեսնս յալտեանական», այսինքն դեպի նորոգված, արդար և խաղաղ կյանք: Մարդիկ միշտ ձգտել են հավերժական, «առանի կեանք»-ին, ուզեցել են ապրել հավերժորեն, առանց «հեծություն» և

ցալի», առանց պատերազմի, առանց երկյուղի և առանց շոթանքի:

Նոր տարին իր խոհերով նորից և նորից այդ միտքն է խորացրել միշտ մարդու մեջ: Բայց էականը ոչ թե ժամանակի փոփոխությունն է մարդու համար, այլ կյանքի և մարդու փոփոխությունը՝ անփոփոխ և հավերժական ժամանակի մեջ: «Ամենայն կենսեմ մեր անկայուն և շարժական է և ոչ մեացական: Ո՛չ մեծություն, ո՛չ փառք, ո՛չ ուրախություն, ո՛չ հեշտություն, և ո՛չ այլ ինչ, այլ ամենայն ինչ փոփոխի և գնալ որպէս հին տարին գնաց» (Տաքեացի):

Նոր տարվա սեմին, մարդկային կյանքի և աշխարհի վերանորոգության հիմնական պայմաններից մեկը հիեր թաքափելու կամքն է և վեոակաւությունը:

ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ ՀՈՒՅՄԻ ՏՈՆԷ Է, ՈՐՈՎ ԵՎ ԿՅԱՆՔԻ ՏՈՆԷ: Այս իմաստով, երբեք պատահականություն չէ, որ Ամենորի և Քրիստոսի Մենդյան տոների միջև եկեղեցու իմաստուն հայրապետները տեսել և նշել են սերտ առնչություն, ներքին կապ: Քրիստոս ի ծննդով աշխարհին բերեց խաղաղության պատգամը, որով հույսի տունին հաջորդեց կյանքի տունը: Նոր տարվա առաջին տոնը Քրիստոսի Մենդյան տոնն է, որը մի տեսակ սրտագին կոչ է կամ սրտառույ ազդարարություն, ուղղված մարդկանց՝ հասկանալու համար, թե մարդիկ «ի՛նչ կերպով, ի՛նչափս» ներշնչումներով և ի՛նչ պարտականությանց կատարումով պիտի կարենան արժեքավորել իրենց կյանքը»:

Մարդու գերագույն կոչումը և պարտականությունն է ԺԱՄԱՆԱԿԸ ԼՅՆԵԼ (Պողոս առաքյալն ասում է՝ «գնեցէ՛ք զժամանակս») ազնիվ գործերով, ստեղծագործ աշխատանքով, բարիքների ստեղծումով, ՀՈՒՅՄԸ ՎԵՐԱԾԵԼՈՎ ԿՅԱՆՔԻ, ԳՈՐԾԻ, ԻՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ:

Իսկ այդ բոլոր ցանկալի բարիքները կլինեն միայն և միայն խաղաղության պայմաններում:

Այդ իմաստով անցնող տարին արդարացրեց մարդկության հույսերը և եղավ արդարեւ հատկանշական մի ժամանակաշրջան, երբ անդույ և հետևողական ջանքեր թափվեցին պետական ղեկավար գործիչների, քաղաքական, կրոնական տարբեր համոզմունքների տեր միլիոնավոր մարդկանց, գրականության, արվեստի բազմաթիվ ներկայացուցիչների կողմից, մեղմելու միջազգային լարվածությունը, վերացնելու «սառը պատերազմ»-ի հոգեբանությունը, ամրապնդելու ժողովուրդների անվտանգությունը և բարելավելու տարբեր պետական սիստեմ ունեցող կառավարությունների փոխհարաբերությունները:

Մարդկության վերև, այս նոր ժամանակների հորիզոնի վրա, փայլում է արդեն ՀՈՒՅՄԻ ԱՍՏՂԸ, և մոտ է ԱՌԱՎՈՐՏԸ ԽԱՂԱՂՈՒԹՅԱՆ, իր սրտապնդի, ավետիսով՝ «ՓԱՌՔ Ի ԲԱՐՁՈՒՆՍ ԱՍՏՈՒԾՈՅ, ԵՒ ՅԵՐԿԻՐ ԽԵՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, Ի ՄԱՐԴԻԿ ՀԱՃՈՒԹԻՒՆ»:

Նոր տարվա սեմին, գոհունակության խորին զգացմունքով, պայծառ լավատեսությամբ կարող ենք հուսալ, որ ԽԱՂԱՂՈՒԹՅԱՆ ՄԻԱՄԱՆԸ 1960 ԹՎԱԿԱՆԻ ՊԼՅՄԱՌ ԵՐԿՆԱԿԱՄԱՐԻ ՎՐԱ ԵՐԲԵՔ ՉՊԻՏԻ ԴԺԳՈՒՆԻ, բոլոր խաղաղասեր և բարի կամքի տեր միլիոնավոր մարդկանց պայմարի, ջանքերի և միասնական գործունեության շնորհիվ:

Ուրախությամբ պիտի արձանագրել, անցնող տարվա վերջին ամիսներին մանավանդ, միջազգային իրադրության բարելավումը:

Նոր տարվա այս օրերին, ավելի քան երբևէ, հաճուն խաղաղության մղված պայմարի շնորհիվ, ժողովուրդների անվտանգության և ամբողջ աշխարհում խաղաղության հաղթանակի հետևակարները դարձել են ավելի պայծառ, ավելի շոշափելի և ավելի կոնկրետ: Բովանդակ աշխարհը ձգտում է խաղաղության: Ժողովուրդները իրենց ձեռքն են վերցրել խաղաղության պաշտպանության նվիրական գործը: Խաղաղությունը այլևս «սարի ետևը» չէ:

Խաղաղության պաշտպանությունը, հասարակական տարբեր սիստեմներ ունեցող պետությունների համերաշխ գոյակցության սկզբունքը այսօր կյանքի հրամայական պահանջն է:

Խաղաղության պաշտպանության գործը, պետությունների և ժողովուրդների համագործակցության գաղափարը՝ արդար և նվիրական գործ է, որովհետև ան աստվածաման գործ է: Անա թե ինչու Հայաստանյայց Առաքելական եկեղեցին, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին գլխավորությամբ, կապվել է Ավետարանի խաղաղության պատգամին, և խաղաղասեր մարդկության շահում աշխատում է հաճուն խաղաղության, ազգերի եղբայրացման և պետությունների համագործակցության:

Մեր ժողովուրդը, մեր եկեղեցին, նոր տարվա շեմին, ունեն մի սրտագին, մի իրավ ցանկություն միայն, այն է՝ ապրել խաղաղ, շինել և շինել խաղաղության մեջ, մեր մեծ Հայրենիքի և ամբողջ երկրագնդի խաղաղատենչ, աշխատասեր, այլ ժողովուրդների հետ: Այսօր բովանդակ աշխարհը կարիք ունի այդ մեայուն խաղաղության, որպեսզի մարդկությունը ընդմիջտ ազատվի նոր պատերազմի արհավիրքներից:

«ՊԼՅՄԵՐԱՍՏՂ, ԵՐԲԵՔ, ԵՎ ՈՉ ՈՔԻ ԴԵՄ. ԱՅՍ Է ԵՎ ԱՅՍ ՊԵՏՔ Է ԸԼԼԱ ՓՐԿԱՐԱՐ ԿԱՐ»:

ԴԱԽՈՍԸ ԵՎ ԳՈՐԾԵԼՈՒ ՈՒՂԻՆ ԲՈՂՈՐԻ ՀԱՄԱՐ, ԲՈՂՈՐԻՍ ՀԱՄԱՐ, ԱՄԵՆ ՄԵԿՍ ՄԵՐ ԴԻՐՔԵՐՆԵՆ, ԱՄԵՆ ՄԵԿՍ ՄԵՐ ՈՒԺԵՐՈՎ», — զրոււմ է Վեհափառ Հայրապետը թեմակալ առաջնորդներին ուղղված իր խաղաղության կոչի մեջ:

«ՄԱՐԴԱՍԵՐ ԱՍՏՎԱԾ, ՏՈՒՐ ՄԵՋ ՔՈՒ ԽԱՂԱՎՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԶՈՐԱՎԻԴ ԵՂԻՐ ԲՈՂՈՐ ԻՐԱՎ ԽԱՂԱՂԱՐԱՐՆԵՐՈՒՆ:

ԹՈՂ ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ ԽԱՂԱՂՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐՋՆԱԿԱՆ ՀԱՂԹԱՆԱԿԻ ՏԱՐԻ ԴԱՌՆԱ ՄԵՐ ԺՈՂՈՎՈՐԻՆ ԵՎ ՀԱՄԱՅՆ ԱՇԽԱՐՀԻ ՀԱՄԱՐ», — սրտագին բարեմաղքում է Վեհափառ Հայրապետը իր Ա. Մենդյան գեղեցիկ բարոյի մեջ:

«ԵՂԻՑԻ, ԵՂԻՑԻ ԵՒ ԵՂԻՑԻ»:

ԹՈՂ 1960 թվականը Քրիստոսի հրաշափառ սուրբ ձենդյան երկնատուր շնորհներով

և խաղաղասեր մարդկանց բարի աշխատանքով լինի համայն աշխարհի համար նշմարիտ խաղաղության տարի, իսկ մեր Հայրենիքի և մեր ժողովրդի համար՝ նոր նվաճումների, նոր հաղթանակների տարի:

ԹՈՂ 1960 թվականը լինի արդարև Հայ եկեղեցու համար ազգային-եկեղեցական միասնականության, հոգևոր և ազգային գիտակցության զարթոնքի տարի:

Այս բարեմաղքություններով, նոր տարվա խոհերով և Ս. Մենդյան հոգեւորոգ ներշնչումներով դիմավորենք ՀՈՒՅՍԻ ԵՎ ԿՅԱՆՔԻ ԿՐԿՆԱԿ ՏՈՆԵՐԸ, ԱՄԱՆՈՐԸ ԵՎ ՓՐԿՉԻ ՀՐԱՇԱՓԱՌ ԾՆՈՒՆԴԸ:

ՇՆՈՐՀԱՎՈՐ ՆՈՐ ՏԱՐԻ, ԲԱՐԻ, ԱՐԻ, ԱՇԽԱՏԱՍԵՐ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՈՐԻ:

«ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆԱՒ ԵՒ ՅԱՅՏՆԵՑԱՒ»:

